

РЕШЕНИЕ

№ 5194

гр. София, 24.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 24.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3309** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК №[ЕИК], представлявано от управителя – Р. Р., срещу Решение № РД-16-261/ 21.02.2013г. на Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност” и Ръководител на Управляващия и Договарящия орган по Оперативна програма „Конкурентноспособност” към Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, с което на кандидата [фирма], с реф. № ВГ 161РО003-2.1.13-0486 е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ по открита процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване: ВГ161РО003-2.1.13 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия”, приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда”, област на въздействие 2.1 „Подобряване на технологиите и управлението в предприятията, операция 2.1.1 „Технологично обновление в предприятията” по Оперативна програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика” 2007-2013.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразен и неправилен административен акт, издаден в противоречие с чл. 146, т.3 и т.4 от АПК – при наличието на съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди, че неправилно административният орган е приел, че [фирма] е със статут на „малко” предприятие

по смисъла на чл.3, ал.2 от Закона за малки и средни предприятия (ЗСПП). Оспорва се извода, че дружеството е подало декларация с невярно съдържание по чл. 3 и чл. 4 от ЗСПП към момента на кандидатстване през 2011г. и при проверка на документалната допустимост на кандидата преди сключване на договора за безвъзмездна помощ през 2012 г., с която дружеството не е декларирало променен статут по смисъла на ЗСПП. Сочи се, че административният орган не е поискал допълнителни разяснения от кандидата във връзка с твърдяната констатирана нередност по декларацията. Моли съда да отмени оспорвания административен акт като незаконосъобразен.

Ответникът – Главният директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност” и Ръководител на Управляващия и Договарящия орган по Оперативна програма „Конкурентноспособност” към М., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и обсъди доводите на страните приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт. Направеното възражение за недопустимост на жалбата, поради просрочие е неоснователно. В оспореното решение е посочено, че то подлежи на обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от датата на получаването му. Видно от товарителница № 8264372 на [фирма], кандидатът [фирма] е получил уведомителното писмо с приложено копие от процесното решение на дата 26.02.2013г.(заверено копие от товарителницата - Приложение № 9 по делото). Жалбата е заведена в съда на 12.03.2013г. и е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С писмо изх. № К-26-Н-15/03.09.2012г. на Ръководителя на екипа по договаряне, съгласно Заповед № РД-16-589/15.05.2012г. на Главния директор на Главна дирекция ЕФК и Ръководител на УО и ДО жалбоподателят [фирма] е поканено с оглед поредността на класирането му в „резервния списък” с кандидати по процедурата за сключване на договор за безвъзмездна финансова помощ. В същото писмо е посочено, че Договарящият орган ще провери допустимостта на кандидата, съгласно критериите, посочени в Насоките за кандидатстване, както и обстоятелствата по чл.18, ал.1 от Общите насоки за избягване на конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от Регламент (ЕО) 1605/2002 и за спазване на принципа на безпристрасност и независимост при управление на Оперативните програми, съфинансирани от Структурните и Кохезионните фондове на ЕС и при не констатиране на обстоятелства по чл. 31, ал.1 от ПМС № 121/2007г. кандидатът ще бъде включен в график за подписване и получаване на договор за безвъзмездна финансова помощ (Приложение №7 по делото).

От представените по делото доказателства се установява, че дружеството жалбоподател в производството пред настоящата инстанция е подало документи за участие (Формуляр за кандидатстване-Приложение №5 по делото) в процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване BG161PO003-2.1.13 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия”, приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда”, област на въздействие 2.1 „Подобряване на технологиите и управлението в предприятията, операция 2.1.1 „Технологично обновление в

предприятията” по Оперативна програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика 2007-2013”.

При подаването на документите за участие, жалбоподателят, в качеството си на кандидат по процедурата е представил Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и по чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия, в която е посочил, че за 2011 г. финансова година дружеството [фирма] е микропредприятие с обстоятелства на свързаност (декларацията е представена и приета като доказателство по спора- л. 10 по делото).

При извършена проверка за документална допустимост на кандидата е установено, че Декларацията за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия е с невярно съдържанието т.1 и т.3 от същата.

При тези обстоятелства административният орган е приел, че кандидатът е подал декларация с невярно съдържание и на основание чл. 31, ал. 1, т.5 от ПМС 121/2007 г., вр. т. 4.2.2, раздел II и т.3.1.1, т.2, буква „в” от Насоките за кандидатстване по горепосочената процедура е направил извода, че не следва да се сключва договор за финансиране. С решение № РД-16-261/21.02.2013 г. на Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност” и Ръководител на Управляващия и Договарящия орган по Оперативна програма „Конкурентноспособност” към М., предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, на търговското дружество е отказано да бъде предоставена безвъзмездна финансова помощ по открита процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване BG161PO003-2.1.13 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия” по Оперативна програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика 2007-2013 г.”.

При така установената фактическа обстановка и в рамките на съдебната проверка по чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, съдът извежда следните правни изводи за основателност на жалбата:

Решението е издадено от компетентен административен орган, по смисъла на чл. 27, ал. 1 във вр. с чл. 2, т. 2 от ПМС № 121/ 31.05.2007г. за определяне на реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативните програми, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз (ПМС №121) и Заповед № РД- 16-773/18.06.2012г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма (съдържаща се в приложение №10 по делото).

Актът е в предписаната от закона форма и съдържа както правните, така и фактическите основания за постановяването му.

Критериите за определяне на малките и средните предприятия са посочени в чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия, като критериите са два, а именно годишен оборот и средносписъчен брой на персонала. Според чл. 3, ал. 3 от ЗМСП, микропредприятия са тези предприятия, които имат средносписъчен брой на персонала, по-малък от 10 души, и годишен оборот, който не превишава 3 900 000 лв., и/или стойност на активите, която не превишава 3 900 000 лв. По смисъла на чл. 3, ал.2, т.1 и т.2 от ЗМСП малки предприятия са тези, които имат средносписъчен брой на персонала, по-малък от 50 човека и годишен оборот, който не превишава 19 500 000 лв. и/или стойност на активите, която не превишава 19 500 000 лв.

Съобразно представените документи от [фирма] на етап кандидатстване по открита процедура за конкурентен подбор на проект с определен срок за

кандидатстване BG161PO003-2.1.13 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия” по Оперативна програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика” 2007-2013 е видно, че дружеството е посочило средносписъчен брой на персонала за 2010г. – 8,75 и годишен оборот- 759 00 лева, на база на които същото се е определило като микропредприятие. Тази информация дружеството е декларирало и в изискумата Декларация за обстоятелствата по чл.3 и чл.4 от ЗМСП, която е приложена към проектното предложение.

По делото е налична справка за обобщените параметри на предприятието, което подава Декларация по чл. 3 и чл.4 на ЗМСП (л. 11 по делото), съгласно която средносписъчния брой на персонала на [фирма] за 2010г. е 8,75. Това обстоятелство се потвърждава и от приложения по делото Отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд за 2010г. (л. 14), на който ясно и точно е отбелязано че средносписъчния брой на персонала е 9. Видно от приложения и приет от съда Формуляр за кандидатстване -л. 3 (Приложение № 5) е, че средносписъчният брой на персонала на дружеството е 8.75, годишният оборот е в размер на 759 хил. лева и стойността на активите на дружеството е 838 хил. лева.

Съгласно т.3.1.1. от Насоките за кандидатстване, в случай, че кандидатът не е „представил някой от посочените придружителни документи или ги е представил, но не са в изискуемата форма, същите ще бъдат изискани допълнително от Оценителната комисия в писмено искане за повторно представяне на документи”. По делото не са ангажирани доказателства от административния орган за осъществена такава процедура.

На основание т. 4.1.1 от Насоките за кандидатстване на етап процедура за подбор на проекти и етап оценка на административно съответствие и допустимост административният орган отново проверява дали са налице всички документи и проверява административното съответствие и допустимост. Същият е трябвало да изиска допълнителни документи, за да изясни твърдяното несъответствие между подадените данни за средносписъчния брой на персонала в Декларацията по члр.3 и чл.4 от ЗМСП и информацията, съдържаща се в другите относими придружителни документи. Кандидатите нямат право както сами да решават какви допълнителни документи да бъдат представени на Оценителната комисия, така и не могат в хода на административното производство по своя инициатива да подменят вече изрично декларирани от тях данни, които ги легитимират съответно като малки или средни предприятия. Съгласно и чл. 170 ал.1 АПК ответникът носи доказателствена тежест за установяване на фактическите основания, посочени в административния акт и изпълнението на законовите изисквания за издаването му.

След обстоен анализ на доказателствана по делото напълно необоснован и неправилен се явява изводът изведен от административния орган в оспорваното Решение № РД-16-261/21.02.2013г., че според наличните към досието документи, кандидатът [фирма] е със следните показатели за 2010 г., а именно: персонал 10 (вж. л. 2 от процесното решение).

При съобразяване на цитираните разпоредби на ЗМСП и Насоките за кандидатстване, както и на декларирани от жалбоподателя данни при подаване на проектното му предложение, съдът намира за безспорно, че същият към момента на кандидатстване е в хипотезата на чл. 3, ал. 3 от ЗМСП и попада в категория „микропредприятие”. При тази фактическа констатация може да се наложи единствения правилен извод, че жалбоподателят „вярно” е декларирал

средносписъчния брой на персонала в представената Декларация по обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 за 2010 г., като същата се явява и коректно попълнена.

Съдът намира, че административният орган неправилно е отнесъл процесното търговското дружество към категория „малко” предприятие с мотив, че „тъй като две последователни години 2009 и 2010 е малко предприятие”, въпреки цялата документация, приложена и оценявана като доказателство, с което е допуснал нарушение на материално правните изисквания на закона.

По така изложените правни аргументи и при приложение на критериите по чл. 146 АПК във вр.чл.168 ал.1 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за незаконосъобразност на Решение № РД- 16-261/ 21.02.2013г. на Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност” и Ръководител на Управляващия и Договарящия орган по Оперативна програма „Конкурентноспособност” към Министерство на икономиката, енергетиката и туризма, защото същото е издадено при наличието отменителни основания- чл.146 т.3 и т.4 АПК и неспазване на изискването за мотивирана писмена форма по см. на чл.59, ал.2 т.4 АПК.

На основание чл.173 ал.2 АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по проектното предложение на [фирма] по открита процедура за конкурентен подбор на проекти с определен срок за кандидатстване: BG161PO003-2.1.13 „Технологична модернизация в малки и средни предприятия”, приоритетна ос 2 „Повишаване ефективността на предприятията и развитие на благоприятна бизнес среда”, област на въздействие 2.1 „Подобряване на технологиите и управлението в предприятията, операция 2.1.1 „Технологично обновление в предприятията” по Оперативна програма „Развитие на конкурентноспособността на българската икономика 2007-2013”.

Независимо от изхода на спора, предвид липсата на искане за присъждане на разноски, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд- София град, II-ро отделение, 31-ви състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № РД-16-261/ 21.02.2013г. на Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност” и Ръководител на Управляващия и Договарящия орган по Оперативна програма „Конкурентноспособност” към Министерство на икономиката, енергетиката и туризма.

ИЗПРАЩА преписката на Главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност” към Министерство на икономиката, енергетиката и туризма за ново произнасяне по искането, със задължителни указания, по тълкуването и прилагането на закона, съобразно мотивите на съда.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис по реда на

чл.137 от АПК.

съдия:

Административен